

Warunki w Jerozolimie tuż przed jej upadkiem w 70 roku

Jedynie Józef Flawiusz pozostawił zapis warunków panujących w Judei i Jerozolimie w czasie, gdy Rzym je niszczył. Wespazjan i jego syn Tytus przybyli, aby stłumić żydowskie powstanie. Pewien Jan, syn Lewiego, uciekł z Gischali – ostatniego miasta broniącego się w Galilei – i zbiegł do Jerozolimy (*Wojna żydowska*, Księga IV, rozdział II). Szymon

z Gerazy, a następnie jego syn Eleazar, dowodzili inną frakcją zelotów w Jerozolimie, w górnej części miasta oraz w magazynach żywności. Obie te frakcje terroryzowały trzecią grupę, czyli ludność cywilną. Frakcja Eleazara atakowała siły Jana znajdujące się poniżej nich, a w odpowiedzi frakcja Jana spaliła wieloletnie zapasy żywności (Księga V, rozdział I, wiersz 4). Whiston

komentuje to w następujący sposób: „Zniszczenie tak ogromnych ilości zboża i innych zapasów, wystarczających na wiele lat, stało się bezpośrednią przyczyną strasliwej klęski głodu, która pochłonęła niewiarygodną liczbę Żydów w Jerozolimie podczas oblężenia”. Józef Flawiusz dodaje: „Tak więc zostali pokonani przez głód”.

Czy istnieje związek między końcem Wieku Żydowskiego a końcem Wieku Ewangelii? Zachęcam czytelników do rozważenia, czy można dostrzec powiązania z trzema wrogami Gedeona (Sędz. 6-7), trzema wrogami Jozafata (2 Kron. 20) lub smokiem, bestią i fałszywym prorokiem z Objawienia 16:13.